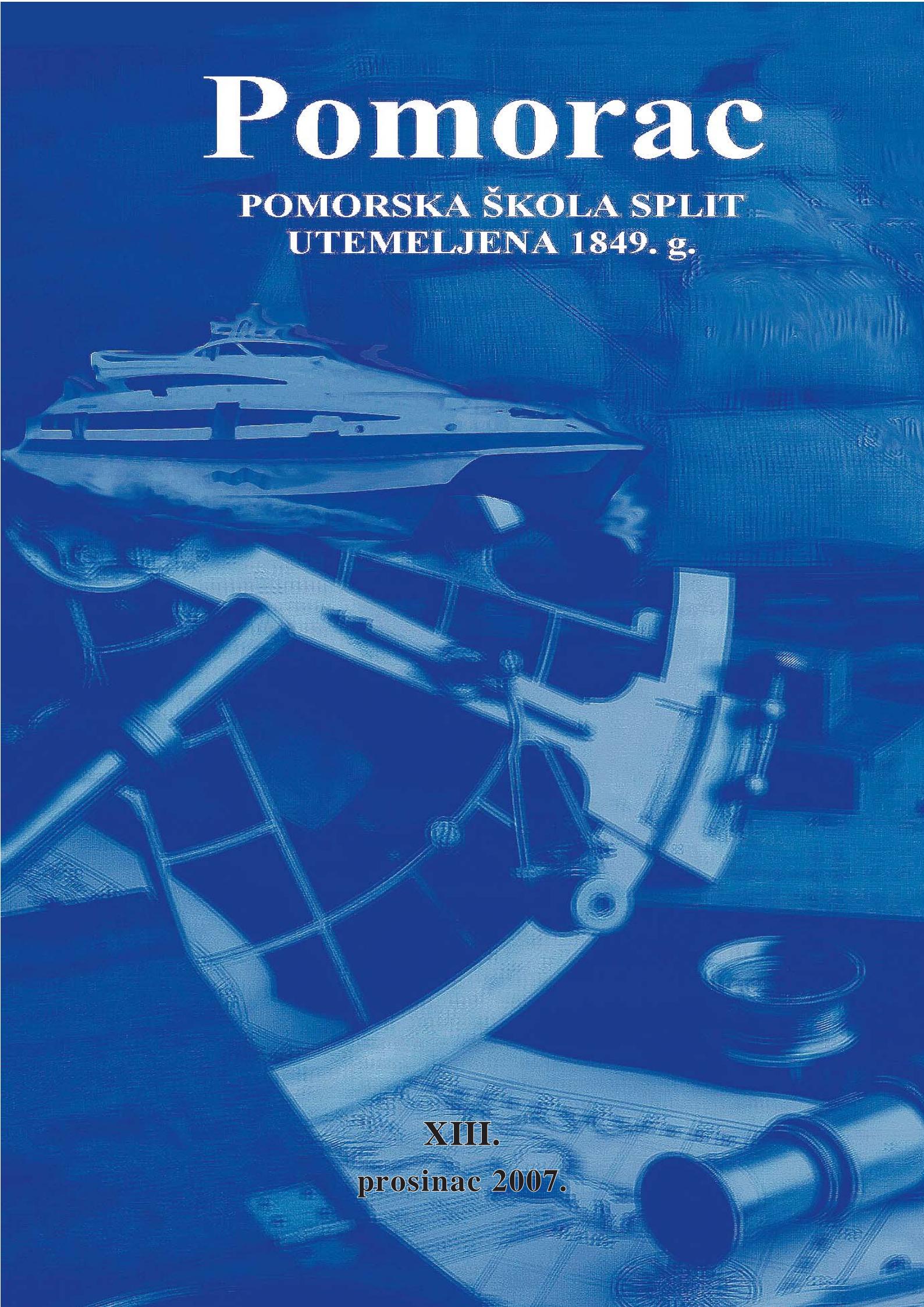

Pomorac

POMORSKA ŠKOLA SPLIT
UTEMELJENA 1849. g.

XIII.
prosinac 2007.

SADRŽAJ:

Običaji za blagdan Sv.Nikole	3
SEMEP 2007.....	4
Državno natjecanje učenika pomorskih škola u strukovnim predmetima 2007.....	8
Svečano potpisivanje ugovora o stipendiranju	9
Put oko svijeta (kroz tri učionice).....	10
Upotreba interaktivnih („pametnih“) ploča.....	11
Iz povijesti nautike Brodovi s „latinskim idrom“	13
Učenici sportaši	14
Anketa s povodom	16
Posjet učenika RI/NA usmjerenja tvornici za prerađu ribe „SARDINA“, Postire, Brač	16
Sredozemna medvjedica.....	17
 NAŠI RADOVI	
Misli jednog ponavljača.....	19
Razlike nas ne dijele, kroz njih se upoznajemo.....	19
Žena među pomorcima	20
Čudni ljudi hodaju ulicama	20
Anketa o školskoj TV	21
Učenici koji su s odličnim uspjehom položili razrede u 2006./2007.	21
Dan otvorenih vrata u Pomorskoj školi – Split	22
Obilježili smo	22
Promjene u školi - foto kritika i pohvala.....	23

POMORAC
 Školski list Pomorske škole - Split
UREDNIŠTVO:
 Alen Barać, prof.,
 Tatjana Grujić, prof.
 Maglica Plejić, prof.
 učenici Škole

Pomorska škola u Splitu utemeljena je carskim ukazom od 24. rujna 1849. godine, kada je određeno otvaranje, pored postojećih u Trstu i Rijeci, javnih državnih pomorskih škola i u Zadru, Dubrovniku i Kotoru.

U prvoj školskoj godini bilo je upisano devet učenika. 24. rujna 1874 godine Pomorska škola u Splitu je ukinuta. Tek školske godine 1925/26

u sastavu Tehničke škole otvara se brodostrojarski smjer. Godine 1959 ponovo se otvara Pomorska škola u Splitu. Ona tada ima tri odsjeka: nautički, brodostrojarski i brodograđevni. Škola 1963. seli u zgradu u Zrinsko Frankopanskoj ulici br. 36, gdje se i danas nalazi. Danas u školi postoji nautički, brodostrojarski, speditorsko - agencijski i ribarsko - nautički smjer.

**SRETNU PLOVIDBU ŠIROM SVIJETA I ZAŠTITU SVETOG
NIKOLE, SVIM SADAŠNJIM I BUDUĆIM POMORCIMA ŽELE
UČENICI I DJELATNICI
POMORSKE ŠKOLE.**

Običaji za blagdan Sv.Nikole

Crkvu i samostan Sv. Nikole u Komiži na Visu sagradili su benediktinci. Na oltaru crkve je zapisana godina 900. i računa se da je crkva stara više od 1100 godina! Sv. Nikola je zaštitnik komiških ribara, mornara i pomoraca, te je crkva dobila ime po njemu. Postojao je čak i brod koji se zvao Sv. Nikola i dobro se pamti u Komiži. Inače, 6. prosinca je blagdan Sv. Nikole (na Visu ga zovu Sv. Nikula) Običaj je u Komiži da se na taj dan zapali stari drveni brod, kao žrtva...

..Komiški ribari su dočekali papu Aleksandra III. na Palagruži 1177. Dočekali su ga iako je vladalo veliko nevrijeme i priredili mu večeru. Kasnije, po prestanku oluje, doveli su konvoj papinskih galija do komiške luke , a Papa je posvetio crkvu Sv. Nikole...I od tada dolaze pomorci u tu crkvu i poklanjaju zavjetne darove (daju se slike, zlato i slični predmeti...) i tako traže od svetog Nikole sigurnost, tj. da ih čuva od nevremena tijekom njihovih putovanjima..

Luka-Ivan Roki, III.g

SEMEP 2007.

Utorak! Za mene bi to bio sasvim običan utorak da se nisam sjetio kako moram napisati sastav o svojim doživljajima s Visa na kojem sam tijekom ovog ljeta bio s Dujom Vrdoljakom, sudionik ljetne škole SEMEP. Pisanje mi ne predstavlja problem, ali ja sam se trebao sjetiti što smo radili ovog ljeta, a ne sjećam se niti prošlog utorka! Ipak sam uspio: uz pomoć Crvenog križa i Caritasa(kako voli kazati naš profesor Jukić) izvući neke detalje.

Dok su se ostali učenici odmarali, ja i Duje smo početak ljeta posvetili pripremi rada: uvježbavali smo prezentaciju i zafrkavali se cijelo vrijeme ne shvaćajući zašto se

profesoricama „diže kosa na glavi „, od naših budalaština.Konačno smo 10. srpnja zaplovili prema Visu u društvu s profesoricama Ivanom Jadrijević i Dafnom Marinović Prvo je trebalo saslušati „ profina“ upozorenja i zahtjeve dok smo ispijali kavu u brodskom salonu Na brodu je bilo mnogo učenica „semepovki“ koje su privlačile naše poglедe te nismo baš slušali,već samo gledali uokolo U gradu Visu nas je dočekao bus

iz drugog svjetskog rata koji nas je poput vreće krumpira odbacio do Komiže. U večernjim satima imali smo upoznavanje s planom i programom rada što sam jedva pratio.Nakon toga bili smo slobodni i vrijeme proveli u upoznavanju i zabavi s ostalim učesnicima.Kao što možete pretpostaviti: noć, koja je slijedila, bila je neprespavana! Ujutro smo bili podijeljeni u grupe te smo sudjelovali u radionicama i tematski obrađivali more i podmorje. I tako je u 8. sati ujutro moja prva radionica bila „more u pjesmama“, a ja sam morao s razumijevanjem i osjećajno recitirati stihove, ma super! A kad napokon dobijete malo predaha, i odahnete, shvatite da još niste gotovi i trčite na neku drugu radionicu! Tematski je bilo raznovrsno i zanimljivo, svega je bilo: crtanje, povijest brodova, zaštita okoliša,prikaz hrvatskih plesova, predavanje o dupinima....Poslijepodne drugog dana, mi smo imali prezentaciju naše teme Splitska luka kroz povijest. Ako se mene pita, siguran sam da je naše izlaganje ostavilo izuzetan dojam na ostale učenike, mentore i predavače što je bilo vidljivo po njihovoj zainte-

resiranosti tijekom našeg izlaganja. Petak je zaslužio peticu prema ostalim danima(koji su po mojoj procjeni zaslužili ocjenu -5). Petak smo proveli na otoku Biševu, daleko od predavanja i prezentacija. Posjetili smo Modru špilju: nešto nevjerojatno, to morate uistinu doživjeti i morate tamo otići ako niste bili. Kao šlag na kraju ostatak petka proveli smo u kupanju i zabavi na opće zadovoljstvo svih semepovaca u jednoj uvali na južnoj strani Biševa,Kao i prethodnih večeri, i ovu noć smo proveli uz tulumarenje, uz puno adrenalina koji nas je držao do jutarnjih sati.

Nažalost,subota je brzo pokucala na naša vrata što je značilo da je vrijeme za odlazak. U gradu Visu smo svratili u muzej grada Visa te se upoznali s poviješću tog našeg otoka.Mentorice su bile sretne i zadovoljne kako je sve dobro prošlo, a ja i Duje smo i na povratku izvodili budalaštine.....

A sada žurim u školu jer opet kasnim. Otiđite i vi : nećete se pokajati

Jurica Batinović

SPLITSKA LUKA od 1. st. do 21.st

STARΑ LUKΑ

Iako se zna da je na mjestu današnjega Splita bilo malo naselje Aspalathos, do danas se nije znalo da je imalo i luku. Najnoviji arheološki nalazi na splitskoj rivi potvrdili su postojanje splitske luke još u 1. stoljeću.

DΙOKLECIJANOVA LUKΑ

Dioklecijanova palača je imala dobro izgrađenu i zaštićenu luku. 2007.g. pronađeni su arheološki ostaci prve splitske rive i platoa pred palačom. Čvrstoča materijala od kojeg je izgrađen plato, tzv. "rimski beton, lat. *opus cementium*", dokaz je da je riva služila luci u praktične svrhe.

LUKA SVETOG NIKOLE (SREDNJOVJEKOVNA LUKΑ)

S vremenom se palača pretvara u grad i širi izvan zidina. Srednjovjekovni Split jedan je od najmoćnijih i najbogatijih gradova na našoj obali s razvijenom lukom i izgrađenom trgovačkom mornaricom.

Iz Statuta doznajemo da je splitska luka u srednjem vijeku nosila ime Sv. Nikole, zaštitnika pomoraca i patrona splitske bratovštine pomoraca i brodovlasnika.

MLETAČKA LUKΑ

Godine 1420. Split podiže zastavu sv. Marka i dolazi pod vlast Venecije. Trgovačka ograničenja usporila su razvitak trgovine i same luke. „*Splitska luka je u bijednome stanju, gotovo je u cijelosti nasuta, a lučki su gatovi skoro uništeni.*“ svjedoči 1586.g. splitski knez.

PREPOROD LUKE – LAZARET (16.st.)

1592 g. inicijativom židovskog trgovca Daniela Rodrige Split dobiva lazaret, jedan od najvećih na Mediteranu. Bio

je to kompleks golemih skladišta, karantena robe i putnika, carinarnica, konačišta za trgovce, štala za stoku. Promjena luke bila je čudesna, pa Split nazivaju Zlatnim prstenom koji veže Istok i Veneciju.

Ali, ta silna slava splitske luke nije dugo trajala jer su uslijedila su desetljeća ratova i pošasti kuge koje su zadale teške udarce trgovini i splitskoj luci.

FRANCUSKA LUKΑ

Godine 1805. Dalmacija dolazi pod francusku upravu. Za vrijeme vojnog upravitelja Dalmacije, maršala Marmonta, luka se širi prema zapadu, ruše se stare mletačke utvrde i produljuje se obala. Tada je Marmont umnogome skrojio izgled današnjeg Splita. Pod francuskom upravom luka je izvrsno radila, čemu su uvelike pomogle ceste izgrađene u zaleđu.

AUSTRIJSKA LUKΑ

Godine 1814. splitska luka se vraća pod okrilje Austrije. Vlasti zbog pošasti kuge donose odluku o zatvaranju lazareta i prekidu karavanske trgovine. Pojavom parobroda i gradnjom željezničkih pruga Split postaje veliki gubitnik, a gotovo svu trgovinu Jadranom preuzima Trst. Splitska se luka zato okreće dalmatinskom izvozu, poglavito vina i cementa.

Grade se važni lučki objekti, koji luci daju trajan i prepoznatljiv izgled kakav ima još i danas: zgrada Lučke kapetanije, Obala lazareto, lukobran (1892.g.), Gat sv. Petra (1893.g.), željeznička postaja u gradskoj luci (1906.g.), Gat sv. Duje (1915.g.), Marjanska obala.

PRVI SVJETSKI RAT

Je prekinuo daljnji razvoj splitske luke, što se nije promjenilo ni u novoj državi, Kraljevini Jugoslaviji. Pripremni radovi za izgradnju nove teretne luke tzv. Sjeverne luke započeli su 1941. g., prekasno da bi ostavili vidljiva traga.

DRUGI SVJETSKI RAT

Je donio nova razaranja. Stari lazareti, lukobran i sve operativne obale bile su teško oštećene.

JUGOSLAVENSKA LUKΑ

1947.g. napokon počinje izgradnja Sjeverne luke. Do kraja 1960-tih Splitska luka zauvijek nestaje s popisa teretnih luka. I dok su još mnogi žalili za starim i pouzdanim vaporima, u luci su zavladali trajekti...

Rast broja automobila nametnuo je izgradnju trajektne luke (1972.g), a 1979. na Gatu sv. Duje pomorsko putnički terminal, najvažnije lučko zdanje te vrste na Jadranu.

Izgradnjom ACY marine 1985.g., jednim od najznačajnijih objekata za razvoj nautičkog turizma u državi u to vrijeme, nastala je velika promjena u vizuri splitske luke.

HRVATSKA LUKA SPLIT

17.09.1991. blokadom Splita započinje blokada Jadrana, a splitska luka potpuno zamire. 15.11.1991. g. Split je granatiran s mora, a napad predvodi upravo brod koji se

imenom Splita ponosio. Bio je to prvi (i jedini) ratni brod koji je pucao na grad čije ime nosi. 02.12.1991. feribot "Bartol Kašić" krenuo je prema Hvaru. Splitska luka nikad više nije bila blokirana

JUČER – DANAS – SUTRA

U samo 20 godina (od 1985.do 2005.) broj putnika je udvostručen, a broj vozila utrostručen. Tako brz rast nije zabilježila ni jedna luka na svijetu. Splitska luka ostvaruje

promet od 3,5 milijuna putnika i 650 tisuća vozila, a ispred nje, na Mediteranu, su samo Napulj i Pirej.

Danas u splitskoj luci svoje mjesto traže trajekti i katamarani, kruzeri i turistički jedrenjaci, tegljači i jahte, jedrilice, i brodice...

Do 2015.g. sedam milijuna putnika trebalo bi proći kroz splitsku luku. Rasterenje splitske Gradske luke prioritetna je zadaća, jer stanje u luci "kroji" svakodnevni život Splita. Štoviše, nigdje u Europi nema tako prometne putničke luke smještene u srcu grada

ZA KRAJ..... Ima li Split luku ili luka ima Split?

Sudbinska je to povezanost grada i luke, ljudi i brodova, mora i kopna. Kroz širom otvorena splitska vrata, dolazili su u splitsku luku brodovi donoseći i terete i ljude. Tako je s

američkim ratnim brodovima u nas došla i prva Coca-cola, prve Wrigley žvake i ostale novotarije, ali i egipatske sfinge i granitni stupovi Peristila, kao trajan simbol grada. More u luci glasnik je dalekih obala, što je na najbolji način opisao jedan Spličanin kad je u Gradskoj luci umolio prst u more i uzviknuo: „Evo jeman direktnu vezu s cilin sviton.“

Prikaz učeničkog rada sa sudjelovanja na SEMEP-u,
pripremila Ivana Jadrijević, prof.

DRŽAVNO NATJECANJE UČENIKA POMORSKIH ŠKOLA U STRUKOVNIM PREDMETIMA 2007.

Učenici iz šest pomorskih škola (Bakra, Malog Lošinja, Zadra, Šibenika, Splita, Dubrovnika, stigli su 4. svibnja 2007. u Split kako bi provjerili svoja znanja. Mislim da je većina, koliko god to skrivala, imala veliku tremu. Ni meni nije bilo svejedno hoće li moja škola biti prva ili zadnja. Naravno, realno ili ne, profesori nas nisu puno pritiskali za naš plasman. Malo razočaravajuće za mene, jer sam više očekivao, nedostajalo mi je natjecateljskog žara... Pripreme su bile užurbane i dosta improvizirane, pa je i razumljivo bilo ruganje u razredu kako ćemo biti zadnji. Drago mi je sada što mogu reći da sam dao sve od sebe, koliko sam mogao, ali ipak žalim kako smo bili plasirani: iznenadili smo profesore 3.mjestom.

Natjecanje se prvi put održalo na brodu, a organizirala ga je Agencija za strukovno obrazovanje. Odvijalo se na brodu „Palagruža“, a učenici su stvarno imali što naučiti i mislim da je natjecanje bilo dobro organizirano, iako su vremenski uvjeti bili loši. Oba dana natjecanja bila su popraćena nevremenom, puhao je jak vjetar i brod se dosta valjao. Smiješno je što su kolege, učenici iz drugih škola, loše podnosili to valjanje, a oni su budući pomorci... Bilo je dosta povraćanja i glavobolja. Jedan veliki plus ide posadi broda koja nas je izuzetno dobro ugostila. Hrana je bila ukusna, a brod čist i uredan. To je pohvalno jer sam osobno imao loših iskustava s brodskim kuharima i „športkim“ brodovima, a takve „sitnice“ znače kada radite na brodu...

Natjecanje je započelo 5. svibnja, ujutro. Bilo mi je teško zaspati noć uoči, jer sam znao da neću imati nikakve šanse za medalju. To mogu zahvaliti sebi što se nisam bolje pripremio, ali ipak smo ja i Toni Selestrin, prijatelj iz razreda, pokazali da nešto i znamo. Prva disciplina je bila vezivanje čvorova. Zadatak je bio što bolje i brže vezati dva zadana čvora. Ja sam pašnjak vezao za 8 sekunda, a muški za 6 sekunda što je bio 4. rezultat. Toni se nije najbolje snašao s malo nezgodnjim konopom što ga je koštalo dosta bodova. On je vezao ova dva čvora sporije, jer mu konop nije bio baš najbolji. Šteta, jer moram priznati da zna dosta čvorova bolje od mene, a taj put nije imao sreće. Sljedeće su dvije discipline jako brzo prošle. Teoretski test sam brzo riješio, mogao sam brže, ali ovaj put ja nisam imao sreće jer mi kemijska, koju sam dobio, nije radila i „potrošila“ mi je više od minute. Toni je malo duže rješavao od mene, al točnije. Ja sam imao 13, a Toni 16 bodova. U testu stabilnosti broda smo obojica znali da nećemo baš najbolje proći. Riješili smo loše: ja sam imao samo 1 točan zadatak, Toni niti jedan. Tu ne možemo prigovoriti nikome jer smo sami krivi. Radili smo obojica glupe greške koje su nas koštale bodova. Nakon što je najteži dio bio gotov, vidjelo se da nisu svi za more jer je počelo dosta valjati. Poslijе ručka je bila zadnja disciplina. U radu na karti kao da mi se sve pomiješalo i nisam riješio zadatke (samo 1 ipo zadatak točno, a Toni dva). Iznenadila je sve Lucija Kučić iz Malog Lošinja koja je sve discipline jako brzo rješavala. Na kraju je bila prva, a Denis Žuškin, također iz Lošinja, bio je drugi. Mi smo se samo nadali da nećemo biti zadnji. Neočekivano smo bili treći od šest škola.

Nakon što je natjecanje prošlo i bilo službeno zatvoreno, odvijala se dodjela nagrada. Na kraju svi su bili zadovoljni. Nagrade su bile godišnjaci i mala sidra kao uspomene sa 7. državnog natjecanja. Sve u svemu, naša je škola odlično sprovele ovo natjecanje i trebali bi biti ponosni što smo bili na televiziji, radiju i u novinama. Meni je samo žao što nismo bili barem malo bolji, al sami smo krivi. U svakom slučaju, jedno dobro iskustvo i poticaj da još boljim zalaganjem savladamo novo gradiva koje nas čeka u posljednoj godini našeg srednjoškolskog obrazovanja.

Luka-Ivan Roki, IV.g

SVEĆANO POTPISIVANJE UGOVORA O STIPENDIRANJU

Dana 25. listopada 2007. u prostorijama Nadbiskupske gimnazije u Splitu, državni tajnik Branko Bačić potpisao je ugovore o stipendiranju četrdeset i devet učenika naše Škole. Ovaj svečani događaj, kako za učenike i njihove roditelje, tako i za djelatnike Škole, pozdravili su župan Splitsko – dalmatinske županije Ante Sanader, splitski gradonačelnik Ivan Kuret, pomoćnik ministra Mario Babić i naš ravnatelj Ranko Avelini.

Postavlja se pitanje zašto je ovaj događaj važan našim učenicima i hrvatskim brodarima?

Budući da je danas u procesu cijeloživotnog obrazovanja potrebna sinergična integracija znanja i vještina, potreban je netko tko će stimulirati učenike i poticati ih u tom procesu, drugim riječima, pokazati im kako se isplati biti najbolji.

Nadalje, kako je rekao državni tajnik Bačić, u svijetu trenutno nedostaje 20. 000 pomorskih časnika što se, naravno, negativno reflektira i na hrvatske brodare. I upravo taj problem riješava ova stipendija jer učenici nakon završetka škole i/ili studija, plove pod hrvatskom zastavom onoliko vremena koliko su primali stipendiju. Stoga, od ovih stipendija postoji zadovoljenost obiju strana, i upravo je to jedan od praktičnih primjera načina podizanja kvalitete obrazovanja.

Svečani događaj je završen prigodnim domjenkom.

Ovim putem čestitam vrijednim učenicima i njihovim roditeljima, a posebna zahvala Maglici Plejić, Katarini Šuti, Tomi Gvozdanoviću i Dragi Jukiću, profesorima Škole koji su se potrudili kako bi ovaj događaj bio što ljepši za naše učenike.

Maja Dadić, pedagoginja
Mislav Jakelić, II.e

PUT OKO SVIJETA (kroz tri učionice)

Eh, da, čovjek uči dok je živ! Tako i ja.

Kad sam u zbornici video oglas kojim se pozivam da prisustvujem prezentaciji najnovijih tehnoloških mogućnosti koje nudi naša škola, pronašao sam stotinu razloga da poslije nastave odem kući. I nisam otišao. I pogodio.

Vođen profesorima Zoranom Ilicom i Tomom Gvozdanovićem uputio sam se zajedno s kolegama u informatičku učionicu gdje nam je predstavljen izuzetno zanimljiv program za automatsko provjeravanje učenika.

Zatim smo ušli u buduću videokonferencijsku dvoranu, upoznali mogućnosti kontakta i predavanja s ostalim školama koje imaju slične mogućnosti, bilo gdje u svijetu. Vidjeli smo i kako funkcioniра interaktivna (tzv. inteligentna) ploča.

Nakon izlaska iz dvorane otišli smo se u jednu učionicu gdje smo prisustvovali predstavljanju rada s računalom kakvo je instalirano u svim školskim učionicama. Taj "tanki klijent", s projektorom, može uistinu od svakog predavanja učiniti iznimian doživljaj.

Otišao sam zadivljen pokazanim, i u nadi da će Ministarstvo nastaviti s obučavanjem profesora za rad na računalu. Naime, među prvima sam na listi čekanja, a i kako već rekosmo: čovjek uči dok je živ!

Alen Barać, prof.

Upotreba interaktivnih („pametnih“) ploča i videokonferencijskih veza u izvođenju simulacija na udaljenim lokacijama u pomorskim školama

Skupina korisnika kojoj je namijenjen rad:

Učenici ili polaznici tečajeva koji su propisani međunarodnim konvencijama ili programom stručne naobrazbe u pomorskim školama.

Autori rada:

dipl. ing. Zoran Ikica, profesor savjetnik, profesor računalstva u Pomorskoj školi u Splitu

dipl. ing. Toma Gvozdanović, profesor savjetnik, profesor računalstva i strojarske skupine predmeta u Pomorskoj školi u Splitu

Naziv ustanove: Pomorska škola Split , Zrinsko frankopanska 36, 21000 Split

Ključne riječi: Simulatori, videokonferencijske veze, interaktivne ploče, „pametne“ ploče

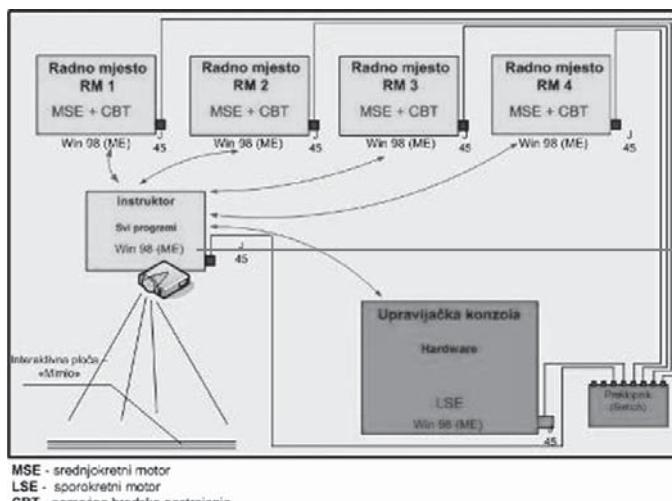
Kratak opis:

U pomorskim školama RH su instalirani naučni i strojarski simulatori, u skladu sa zahtjevima međunarodne STCW (Standards of Training, Certificate and Watchkeeping of Seafarers) konvencije i IMO (International Maritime Organisation) Code o obrazovanju pomorskih časnika u trgovačkoj mornarici. U ispunjavanju visokih standarda koje zahtjeva

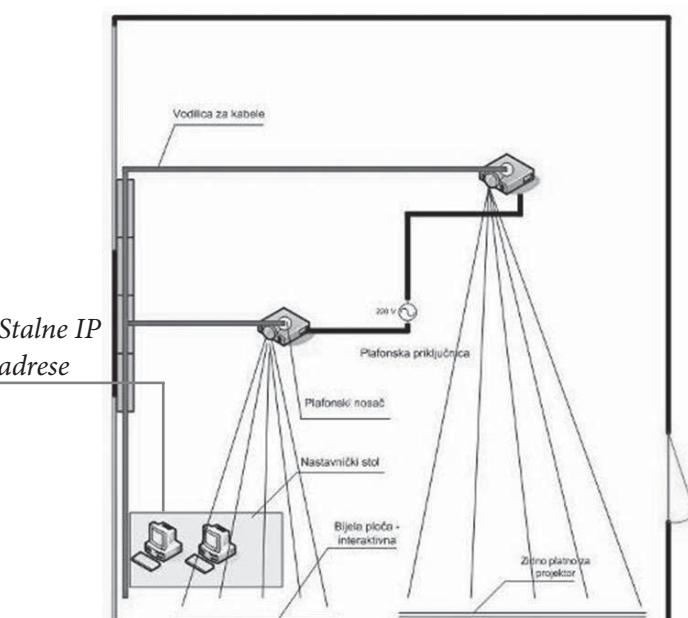
Konvencija postaje stalni problemi oko kvalitetne obuke na simulatorima. Jedan od glavnih problema je nedostatak visoko obrazovanog kadra (zapovjednici, upravitelji stroja itd.) koji jednostavno ne možemo dobiti na rad u školi u kojoj su primanja (kunska) dvostruko ili trostruko manja u odnosu na primanja (dolarska) na brodu. Međutim kako su svi ti kadrovi mahom bivši učenici naših škola oni su sentimentalno vezani uz škole te su spremni održati stručna predavanja ili izvršiti vježbe na simulatorima.

Ukoliko su škole povezane na način kako nudimo na modelu u ovom projektu, moguće je potpuno interaktivno (dvosmjerno) sudjelovanje svih škola u vježbi. Model koji opisujemo isprobao je, doduše „primitivnom“ opremom u Pomorskoj školi u Splitu i ovaj rad je rezultat spoznaja nastalih za vrijeme testiranja ovog načina rada.

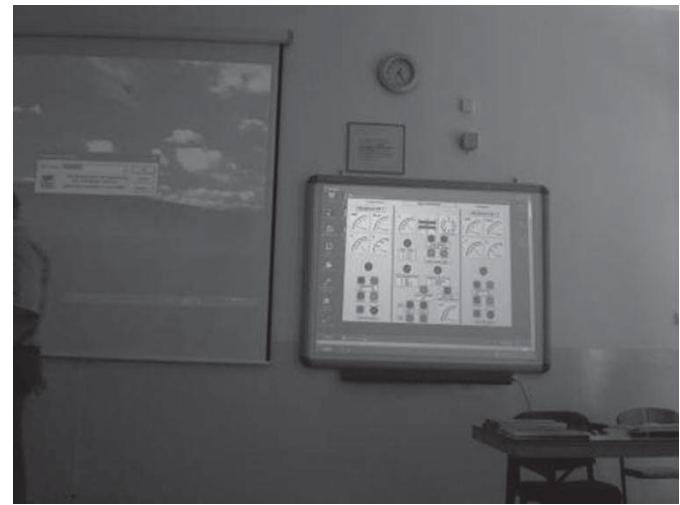
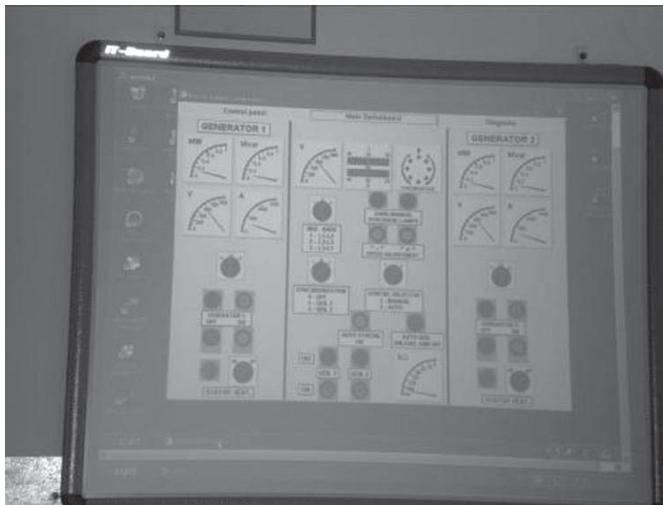
Povezana je oprema simulatora iz jedne prostorije s opremom u drugoj prostoriji unutar Pomorske škole Split, na način da su ostvareni uvjeti kao da su spojene udaljene lokacije. Kako je Škola u CAR-Net-ovom sustavu, računalima su dodijeljene fiksne

Mreža brodostrojarskog simulatora

Prostori na udaljenim lokacijama

IT interaktivna ploča (Smart Board)

IP adrese i u mreži simulatora i u mreži simulirane udaljene lokacije.

Veza među lokacijama je dvosmjerna i ima sve atribute videokonferencijske veza, pri čemu se prenosi slika zaslona, odnosno program na zaslonu na interaktivne ploče na svim lokacijama. Time se daje mogućnost upravljanja i kontrole uređaja na svim lokacijama istovremeno. Korištenjem videokonferencijskih veza omogućeno je aktivno sudjelovanje svim sudionicima na svim lokacijama, u svim elementima simulacije. Smisao ovakvog izvođenja nastave, vježbe, predavanja i sl. je interaktivno sudjelovanje svih lokacija u konferenciji. Sadašnji oblik konferiranja svodi se na predavanje osobe na jednoj lokaciji, pri čemu svi ostali slušaju i sudjeluju samo kod postavljanja pitanja (podižu ruku i čekaju odgovor), što je i jedini oblik interakcije.

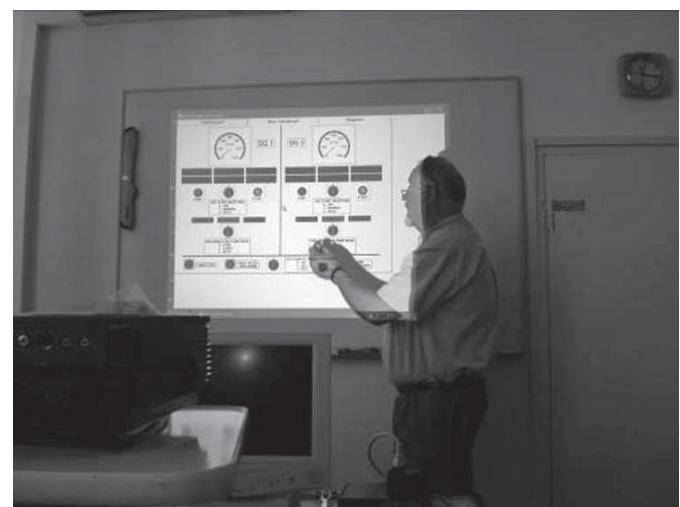

Na način kako je sustav spojen u Školi omogućena je potpuna dvostrana interakcija. Veći dio profesionalne opreme nedostaje (kamere, audio sustav, softver) ali i uporabom web kamera, običnih mikrofona, relativno slabih računala (procesori, grafika RAM) postignuto je potpuno povezivanje više lokacija uz korištenje simulatora u samo jednoj školi.

Vrlo važan dio opreme su takozvane „pametne“ – interaktivne ploče, pri čemu su korištene dvije vrste.

Jedna ploča, (dobivena od MZOŠ-a) koristi isključivo elektronske pisaljke po njezinoj površini. Upotreba bilo koje vrste mehaničke pisaljke uzrokovala bi njezino oštećenje.

Druga ploča je obična bijela ploča odgovarajuće veličine na koju je pričvršćen elektronički interaktivni sustav „Mimio“. Po toj se ploči može i pisati običnim pisalkama i svaki zapis se može, kao i kod gore opi-

Obična bijela ploča s „Mimio“ interaktivnim dodatkom

IZ POVIJESTI NAUTIKE

BRODOVI S „LATINSKIM IDROM“

Od prvih dana svog postojanja, čovjek je pokušavao savladati i ukrotiti more o čemu postoji niz svjedočanstava i zapisa. Hrvatska je zemljika pomorske tradicije, te su i naši preci gradili i koristili razne tipove brodova kako bi što uspješnije spajali otoke s kopnom, ribarili i plovili.

Jedan od najzastupljenijih brodova na cijelom Sredozemlju, u srednjem vijeku, bio je leut s „latinskim“ jedrom. U našim krajevima, takvim brodovima koristili su se ljudi zadarskog, šibenskog, a djelomično i hvarskog te korčulanskog područja, međutim, tijekom 20. stoljeća, pred najezdom plastičnih brodica, ova vrsta brodova gotovo je u potpunosti nestala iz naših luka. Udruga „LATINSKO IDRO“ iz Murtera, uspješno je pokrenula akciju za obnovu ovog brodovlja.

Leuti su izrazito dalmatinski tipovi ribarskih brodova: dužine od 8 do 12 metara, sa 2 do 3 para vesala, jednim jarbolom na koji se podiže trokutno jedro nazvano očuvanje te tradicije ano latinsko. Ono je konstruirano još u 13. stoljeću i postalo je zaštitnim znakom svake gajete i leuta. Ovo jedro dozvoljava da se plovi oštire u vjetar (do tada se koristilo četvrtasto jedro koje nije pružalo povoljne manevarske mogućnosti). Lantina se dijagonalno diže uz pomoć konopa gidareše na jarbol, tako se jedro odmota i zateže. Kada se izvodi manevr prema vjetru, potpomaže se veslom te na taj način mijenja strana jedra. Jedro nateže timunjer koji ima najbolju kontrolu, a kako bi lakše prelazili plićine, timun se podiže po mjeri prema gore. Pramac i krma kod ovih brodova su zašiljeni, dno ovalno, sredina broda je otvorena, a po potrebi se zatvara poklopциma, bukaportima. Glavnim značajkama leut podsjeća na gajetu, ali je od nje veći, čvršće građe, oštrijih podvodnih linija tako da podnosi veća naprezanja. Prije su bili rađeni obično od murve a podnice su bile podšivene hrastovim madijerima. Pomorska enciklopedija navodi da su ovi drveni brodovi izuzetnih maritimnih svojstava. Bili su dugo stoljeća najzastupljeniji brodovi dalmatinske obale namjenjeni ne samo ribolovu već i prijevozu različitog tereta: pjeska, građevnog materijala, putnika i slično. To su brodovi koji

predstavljaju sintezu svih potrebnih funkcija za ljude na moru. U Murteru je prije 10 godina osnovana Udruga „Latinsko idro“ koja je pokrenula obnovu ove vrste brodova želeći sačuvati tradiciju. Na prvoj regati sudjelovalo je svega 7 brodova, a danas više od stotine. Uz pomoć donatora, u svom brodogradilištu, izgradili su ovaj tip broda i nazvali ga Kurnatarica, te ga poklonili Osnovnoj školi „Murterski škoji“, želeći potaknuti kod djece svijest i ljubav prema tradiciji. Udruga na ovaj način teži vratiti Murteru srednju obrtničku školu za drvenu brodogradnju i za sve one zanate koji su danas potrebni mjestu koje je središte nautičkog turizma. Murterani i Betinjani nisu bili vješti pomorci, ali su bili i ostali izvrsni brodograditelji: do današnjeg dana očuvala se tradicija drvene brodogradnje na otoku Murteru. Povodom blagdana Sv. Mihovila, zaštitnika murterske župe, organizira se regata brodova na latinsko jedro, i niz drugih manifestacija kao znak očuvanja te tradicije. Na prvoj regati je sudjelovalo svega nekoliko sudionika, a danas je to postala međunarodna

regata s više od stotinu brodova (koji plove uz pomoć latinskog jedra). Udruga iz Murtera je uspjela u svojim nastojanjima, podršku im upućujemo i mi, učenici i profesori Pomorske škole Split, želeći da ovakvih udruga i nakana bude još više. Složit ćemo se svi da je ljepše vidjeti drvenu gajetu pod latinskim jedrom nego li napuhani komad gume koji buči i dimi jureći na par metara od obale.

Nino Delale, 4.e

UČENICI SPORTAŠI

MATIJA BILČIĆ, učenik je 4.g razreda, smjer naučika, ali također i vratar juniorske vaterpolske reprezentacije Hrvatske.

Kada si počeo aktivno trenirati ?

Započeo sam 1999. na nagovor prijatelja iz razreda koji je kasnije odustao. U početku su treninzi bili zabavni ali, danas treniram svaku večer od 2 do 3 sata, a trebao bih i pojačati treninge.

Koje si naslove do sada osvajao ?

Moja ekipa VK Jadran osvajala je naslove prvaka Hrvatske 2001., 2003, 2005., a 2002. i 2004. drugo mjesto među juniorima. Kao vratar sudjelovao sam na Europskom prvenstvu za juniorske reprezentacije i osvojili smo broncu.

Kako usklađuješ treninge, vaterpolo i školu ?

Nemam povlastica u nastavi. Teško, ali ipak uspjevam. Svojim sam radom uspio redovito položiti dosadašnje razrede, bez popravnih ispita.

Slobodno vrijeme i kako ga koristiš ?

Slobodno vrijeme (kojeg i nemam puno) provodim zabavljajući se s prijateljima.

Gdje se vidiš u budućnosti ?

Za sada mi nije cilj otići na brod, to bih kasnije. Sada želim nastaviti trenirati i postići što bolje rezultate, te zadržati mjesto u reprezentaciji.

Što te privlači sportu kojim se baviš ?

Privlači me ljubav prema moru i osjećaj slobode dok plivam.

Želiš li mladima preporučiti ovaj sport ?

foto © Nikša Škelin www.snimimages.com

Preporučio bih ga jer je zanimljiv i dinamičan. Treniranjem se stječu radne navike, koje su temelj svakog zanimanja. U Splitu postoje tri vaterpolska kluba : Jadran, Mornar i POŠK i upisuju mlade željne rada. **MARIN SIRIŠČEVIĆ**, učenik je 4.a razreda, smjer brodostrojarstvo, ali se uspješno bavi i jedrenjem (windsurfingom).

Koliko godina se baviš ovim sportom i koje rezultate si do sada postigao?

Treniram od svoje šeste godine života,Bio sam prvak Hrvatske u kategoriji slalom 2005., 2006., a 2007. osvojio sam drugo mjesto, iste godine bio sam 7. na

Europskom prvenstvu.

Kako usklađuješ školu i treniranje?

Teško! Mnogo vremena utrošim na svakodnevne treninge, pa i ne posvećujem dovoljno vremena učenju (zato sam i ponavljao prvi razred).

Ostaje li ti vremena za izlazke i druženje s prijateljima?

Normalno,moram i želim izlaziti, ali izbjegavam alkohol i droge jer su oni nespojivi uz sportski stil života i uspjeh.

Gdje se vidiš u budućnosti?

Želim se nastaviti baviti sportom te zato za sada ne želim ići na kadeturu.Cilj mi je biti sudionikom Svjetskog kupa. Trenutno sam kandidat za Olimpijadu u Pekingu, ali ne vjerujem da će to uspjeti ostvariti. Zato će uprijeti snage da sudjelujem na Olimpijadi 2012. u Londonu.

Zašto bi svoj sport preporučio drugima?

Ne bih ga baš preporučio jer je izuzetno skup pa treba tražiti sponzore, a također i traži mnoga odricanja. Ali, ako netko poželi trenirati, može to u Splitu u klubovima Labud, Mornar,Split.

Što tebe privlači u ovom sportu?

Volim slobodu i širinu mora, te osjećam nadmoć kada ulovim vjetar i dobar zalet. Najbolje je kada“ dere vitar“, a smanji se promet na moru.

Razgovore vodile:Anita Marot i Tihana Ljić 4.c/AG

ANKETA S POVODOM

Stalno u tisku i ostalim medijima slušamo i čitamo o tome kako mlađi ne žele u pomorce, te da i oni koji završe školu ne odlaze na more. Željeli smo to provjeriti te smo proveli anketu među učenicima koji su 2002./03. završili našu školu. Odabrali smo razred 4.g. smjer nautika, koji je brojio 27 učenika, a razrednica im je bila profesorica Vesna Živković. Iz dnevnika smo prepisali brojeve njihovih telefona, te smo ih nazivali i postavljali im sljedeća pitanja:

1. Jesu li odabrali nastavak školovanja ili su se zaposlili?
2. Ako rade: jesu li odabrali domaćeg ili stranog brodara?
3. Jesu li odustali od pomorstva i možda odabrali neki novi posao?
4. Što bi poručili nama, učenicima Škole?

Anketu smo provodili tijekom dva dana. Uspjeli smo kontaktirati s 22 bivša učenika ili članova njihovih obitelji. Samo jedan među njima je nastavio studij na Pomorskom fakultetu i uskoro treba diplomirati. Trojica su apsolventi

na Visokoj pomorskoj školi, desetoro je prvo odabralo kadeturu, a potom su nastavili školovanje na istoj školi. Svi s kojima smorazgovarali, ostali su vjerni pomorstvu i rade na brodovima domaćih brodara (osim jednog koji plovi na "strancu").

Preporuke koje su nam dali bile su većinom ozbiljne:
"Zaboravite na ludosti: red, rad i stega"

"Otidite odmah poslije škole na brod, a potom nastavite školovanje"

"Dobro naučite matematiku ako želite nastaviti školovanje", a dobili smo i jednu šaljivu: "Otiđite na brod tek kada vam prijatelj iz razreda postane kapetan tog broda".

Dakle, učenici koji završe srednjoškolsko školovanje nastavljaju živjeti uz pomorstvo. Nadamo se da će se povećati i broj onih koji će se nastaviti upisivati u našu Školu.

Pitanja osmisile i anketu sprovele: Vera Rakuljić, 4.c/ AG i Tatjana Grujić, prof.

Posjet učenika RI/NA usmjerenja tvornici za preradu ribe „SARDINA“, Postire, ot. Brač

Učenici 2d, 3d, 4d razreda sa profesorima Marinović i Šuta posjetili su tvornicu „Sardina“ u svrhu realizacije izvedbenog plana i programa. Svi smo se lijepo zabavili a i nešto naučili. U tvornici su nam rekli da su ponosni što su dio hrvatske ribarske obitelji. Tvrtka je utemeljena 1906. godine i specijalizirala se za proizvode od sitne i krupne plave ribe.

Proizvodnja tvornice zasniva se na ulovu srdele i drugih vrsta sitne i krupne plave ribe, te iznosi ukupno

godišnje 4.000 tona ili 20.000.000 konzervi, 200 tona ribljeg brašna i 200 tona visokokvalitetne ribe iz uzgoja.

SARDINA je moderno i uspješno trgovačko društvo koje nastoji ostaviti traga u svojoj djelatnosti na svih pet kontinenata. Izvozi svoje proizvode i drži visoko mjesto u kvaliteti sasvim na razini poznatih svjetskih proizvođača.

Katarina Šuta, prof.

SREDOZEMNA MEDVJEDICA

Morska medvjedica, morski čovik, morski medvid, morski fratar, Adrijana-sve su to nazivi sredozemne medvjedice rašireni u narodu.

Spada u red perajara, porodicu tuljana, rod morskih medvjedica, jedinih tuljana toplih mora. Tu spadaju karipska i havajska medvjedica.

Ta dobroćudna životinja, najveća među tuljama, doživi i do 40 godina. Duga je do 3 m i teška do 450 kilograma. Prepoznatljiva je po velikim smeđim očima, tupastoj njušci na elegantnoj glavi. Kožu joj prekriva sjajno smeđe-sivo krvzno, osim mladunaca koji imaju bijelo-žutu mrlju na trbuhi.

Aktivna je cijeli dan, može preplivati i do stotinu kilometara dnevno. Hrani se ribom, glavonošcima i rakovima, pojede 10 do 12 kilograma dnevno. Inteligentna je, dobrog sluha i vida. Sporo se razmnožava jer joj je reproduktivni ciklus 12 mjeseci (11 mjeseci razdoblje trudnoće i 6 do 8 tjedana laktacije), a ženka donosi samo jedno mladunce na svijet, i to ne svake godine. Okoćena mladunčad teži od 15 do 20 kilograma.

Zapise o sredozemnoj medvjedici nalazimo kod mnogih svjetskih pisaca - Homer je spominje u *Odiseji*, Aristotel u *Historia animalium* i mnogi drugi.

Prvi tuljani u ovom dijelu svijeta - u Sredozemlju su se pojavili prije nekoliko milijuna godina, dakle prije čovjeka.

Raširena je po cijelom Sredozemlju.

Danas se uglavnom piše - sve manje - o njoj kao o jednoj od najugroženijih sisavaca na Zemlji.

Karipska medvjedica je izumrla sredinom prošlog stoljeća, a zadnji put je viđena 1952. godine u vodama

Jamajke. A 1980. godine istraživačka ekspedicija je konačno potvrdila izumiranje te vrste.

Havajskih medvjedica je ostalo otprilike 1400 i smatraju se ugroženom vrstom.

Sredozemnih medvjedica, pretpostavlja se, ostalo je svega 400 primjeraka, raštrkanih po zabačenim dijelovima srednjeg i istočnog Sredozemlja. Žive same ili u malim skupinama. Stanište im je ograničeno na nepristupačne stijene i pećine malih i nenastanjениh otoka Egejskog i Jonskog mora.

U Hrvatskoj, o nekakvoj populaciji medvjedica, ne možemo ni govoriti. Zadnja jedinka je viđena 1993. godine na Palagruži u dva navrata, a eventualni zalutali primjerci iz Jonskog mora se nikad ne zadrže dugo.

Ljudi, najčešće ribari, nisu pokazivali nikakvo razumijevanje za medvjedicu, ni volju da poštuju zakon o njenoj zaštiti, mada je donesen još 1935. godine u Splitu i to kao prvi zakon o zaštiti životinja u svijetu. To je bilo samo mrtvo slovo na papiru.

Medvjedicu su i dalje nekontrolirano ubijali, neki iz siromaštva, a drugi iz čiste pohlepe i okrutnosti. Čak je osnovan nezakoniti, no ipak otvoreno poznati, crni fond za prikupljanje novca kojim bi ribari platili globu za ubijene medvjedice, mada usprkos istrebljenju nije zabilježena nijedna kazna za ubijenu medvjedicu.

Ipak smo dobili novu priliku jer je u lipnju 2004. godine na opće čuđenje i oduševljenje, možda opažena medvjedica u našem moru kod Dugog otoka.

Nada i zanimanje za tu divnu životinju su opet pobuđeni.

Hoće li se sredozemna medvjedica ikada ponovno vratiti na nasa žala i u naše spilje?

Hoćemo li očuvati njeno postojanje?

Hoćemo li ikada moći odgovoriti pozitivno na ta pitanja?

Za odmor i razmnožavanje sredozemne medvjedice su nužne ravne stjenovite obale ili pješčane plaze okružene strmim stijenama ili spilje sa šljunčanim žalima i plosnatim stijenama. Toga imamo. Ali, imamo li dovoljno svijesti i zrelosti da joj objeručke zaželimo dobrodošlicu i da svojoj djeci omogućimo da ponovno osjete zov sirena iz dubine Jadrana. A da Medvidina spilja na Biševu, Medvidja na Lastovu, Medvidino žalo na Maloj Palagruži, Sika od medvida, Puntin od medvida i mnoge druge spilje, plaže i žala ugledaju svoje drevne stanovnike.

Neka posrnuli zakon o zaštiti medvjedice, donesen prvi u svijetu, ponovno zaživi sa svojim štićenikom.

Ipak to je naša Adrijana, jadranska maskota Hrvatske!

učenik Ivan Siketa,
1.d razred, RI/NA tehničar

NAŠI RADOVI

MISLI JEDNOG PONAVLJAČA

Koliko god mislili da smo gospodari svog života, život nam ne kroji sudbina, već ljudi. Zar čovjek može narediti srcu da stane ili hormonima da ne divljaju? Može li se dvadeset mjeriti sa četrdeset kad dvadeset u četrdeset ide dva puta? Priznajem kriv sam, jer nemam niti dvadeset. Priznajem kriv sam, jer u razredu gori neonka, a vani grije sunce. Priznajem kriv sam, jer smo bili klapa. Priznajem kriv sam, jer smo se zabavljali ne misleći na sutra. Zar sam ja jedini kriv? Zar za krivnju ne trebaju dvoje? Zapitao sam se razmišljaju li i „oni“ o svojoj djeci ili kao mudraci i dalje mene drže za jedinog krivca?! Zapeče li ih ikada savjest, pitao sam se dok su se u meni nakupljale frustracije. Uskoro sam iznenadio sebe i druge postupcima koji su izgledali sasvim nelogični..

A ispit...

Očekujete pomoć, a spoznaja predodređenosti budi revolt i drskost kao jedinu obranu samopoštovanja. Ima ljudi koji zrače svjetlošću, a ima i onih koji sve zamračuju, šepure se u vlastitoj taštini smatrajući sebe zanimljivim. Izmiješali su se osjećaji razočarenja, prevarenosti u profesore koje sam volio, vjerovao im, ali nisam znao da ih jedino mogu pobijediti znanjem, i to izvrsnim znanjem. Sjedio sam kao ukopan u najcrnjoj noći i najhladnijoj hladnoći. Postao sam ponavljač!!!!

Moj novi razred je razred bez broja. Iz dana u dan raste. Spajaju se dvije momčadi, a koja možda

jednom u budućnosti odigra dobru utakmicu. Ovu utakmicu bih mogao dobiti vjerujem u to.

Nisam samo promijenio razred: promijenila se i škola, ali i neka nova pravila su tu.

Što da kažem o našem WC-? Pa ljudi živimo u XXI. stoljeću, zar nam radost ovisi o ključiću? A poduzetnici bi mogli razviti mešetarske poslove. Broj kao PLIVINA dionica. Koliko vrijedi broj kad ti je sila?? Dok skakućeš na jednoj nozi, grčevito podižeš ruke prema BROKERU, a cijena samo raste, divlja. Tko je na redu, i tko ima sreću zagrli naš dragi WC. A u njemu tišina, milina, ma naprsto osjećaš kucanje vlastitog srca od zadovoljstva dok ulaziš u njega sve dublje, dublje, taj mir, ta duboka radost, a oni manje sretni : obilazit će i dalje kantune škole. Ma koga je briga dok je školjka cijela.

„Ne smije se pušiti ispred škole“, pa to je kao da ste izvukli pogrešan broj na lutriji ili je pravilo postavio netko tko ne puši? Cigaretu? Pa što, iz svega se stvara problem i gube živci, pa tko je ne bi volio pri samoj pomisli da je ženskog roda. Uzimaš je kao tabletu za smirenje prije spavanja, kad nadodu turobne misli kao sredstvo za raspoloženje, s njom se ne raspravljaš, ali ima nešto zajedničko sa ženama: proganja te, kupuješ je, voliš je, i uvijek ti je u glavi i srcu. Apeliram, pušači pišite „peticiju“.

ŽELJKO MILOVAC-4.f

Razlike nas ne dijele, kroz njih se upoznajemo

Svaki čovjek je jedinka i razlikuje se sam po sebi. Ja volim osobe koje se dosta razlikuju od mene. Mnogo mi je interesantnije pričati s njima, razmjenjivati mišljenja, raspravljati o nekoj temi o kojoj ne mislimo isto...

Kroz osobe različitog karaktera može se mnogo naučiti o njihovom putu kroz život, iskustvima. Tek kada slušaš nešto tako sasvim suprotno, počneš razmišljati o životu; kakve sve životne situacije postoje, načini života, gledanja na svijet.

Neki ljudi žele da svi s njima dijele mišljenja, da

ih podupiru u svemu i da imaju slična iskustva kako bi ih mogli razmjenjivati i zato ne vole ljudi koji se razlikuju puno od njih.

Mislim da takvi ljudi ne vole nove stvari, uzbudjenja, svakojaka iznenadenja; malo što ih zanima, jer žele da sve bude kako oni hoće i stalno im se jedan te isti film vrti u krug.

Treba znati cijeniti razlike u ljudima, jer razlike i čine ljudsku vrijednost.

Monia Dukić, IV. C

Žena među pomorcima

Još kao osnovnoškolac, odlučila sam da će jednoga dana postati kapetanica, no svi su mislili da je to samo faza i da nema ništa od toga. Međutim, kako sam cijeli život provela na brodu, moja se ljubav prema njemu i moru samo povećavala, i znam da je to „kruv sa sedan kora“, ali je to i jedini način života koji mene privlači i koji želim imati. Tako je došao i dan upisa u srednju školu, te su se svi, a pogotovo moja obitelj jako iznenadili kad sam došla kući i rekla da sam upravo napravila prvi korak za ostvarenje svog sna. Djelovali su kao da su preživjeli infarkt. Do početka škole su me nagovarali da se prebacim u neku drugu školu jer da neću izdržati, da je to muška škola, ali sam čvrsto ostala pri svome. Tako su prošla dva mjeseca te je na red došao prvi dan škole. U meni je sve žarilo, što od nervoze, što od sreće. Kako sam, po običaju, zakasnila u školu, svi su muški već bili u razredu, a kad sam ušla prvo su me začuđeno i bez teksta pogledali, a onda su počeli dobacivati komentare poput „je li neko slučajno falija razred?“ i slično, a tek kad je prošlo nekoliko dana su shvatili da nisam pogriješila razred, da sam stvarno upisana u nautiku. Dugo im je trebalo da me prihvate, čak i dan danas postoje neki koji misle da sam manje vrijedna i da ne zaslужujem biti tu. Međutim, to me niti malo ne vrijeda, jer znam da sam bolja od njih i da zbog mnogo stvari zaslужujem i imam poštovanje drugih više nego

oni. Do sada je bilo uspona i padova što se tiče ocjena, discipline, prijateljstava i slično, ali se izvlačimo, i većina nas gura naprijed svim snagama. Sad sam treći razred i kako vrijeme prolazi, sve sam sigurnija u svoju odluku i odabir da svoj život želim predati samo moru i brodu. Znam da će jednoga dana doći vrijeme da osnujem svoju obitelj, ali to me neće spriječiti da nastavim dalje. Osim učenika, mijenjala se i škola. Kad sam tek došla, ona je bila u stanju raspada, a sada je mnogo toga drukčije jer se s vremenom preuređivala, preko hodnika, toaleta, do parkinga ispred nje, no nažalost većina učenika to ne zna cijeniti i prema tome što nam je omogućeno da imamo bolju okolinu, oni se ponašaju gore nego da su na ulici. Zbog toga nas tretiraju kao zatvorenike, tj. kad je mali odmor moramo izaći izvan učionica, jer se zaključuju razredi, a kad idemo u w, profesori nas zapisuju kad smo išli i koliko smo ostali u njemu. Bilo kako bilo, ja sam ustrajna u tome da ostvarim ono što sam zacrtala, te me u tome neće spriječiti čak ni ovakve stvari, iako bi bilo mnogo bolje i za nas i za profesore da se nastava održava u što ljepšoj, moderniziranoj i urednijoj okolini. Nakon srednje škole, namjeravam ići na faks pa na brod. Tko zna, možda će vam i onda napisati članak kako je bila žena među pomorcima, a do tad doviđenja i nadam se da vam se svidjela moja priča.

Antonia Šuštić, 3.g

Čudni ljudi hodaju ulicama

Svakom čovjeku je netko čudan na neki način. Čovjek kojeg ja smatram čudnim ne mora biti čudan svima, možda je on samo u mojim očima takav. Ima više vrsta ljudi; većina se određuje prema glazbi koju sluša. Ljude koji slušaju klasičnu glazbu, na primjer, mi mladi smatramo čudnima i postavljamo pitanja: „Kakav to čovjek sluša Bacha, Mozarta,...?“ A odgovor na to pitanje je skoro uvijek isti: „Čudan čovjek!“

Ja osobno više volim takve ljude, jer oni imaju svoj stav, svoje ja, jer ti se ljudi i po oblačenju razlikuju od drugih, a ovi, nazovimo ih normalni, različito ne prihvaćaju. Za njih različito ne znači ljepše (u većini slučajeva), nego nešto ružno, neprihvatljivo. To je tako jer se boje promjene, a ti, drukčiji, su zapravo napravili promjenu u društvu. Radi toga im se divim, jer treba imati hrabrosti biti različit.

Prije nekoliko dana bila sam s prijateljima na autobusnoj stanici, gdje je bilo puno ljudi. U „kućici“, na klipi, na jednom kraju sjedila je neka žena, a na drugom čovjek koji me fascinirao. Bio je to stariji muškarac, zapravo mogu reći starac, koji se u toj masi ljudi isticao. Bio je vrlo mršav,

imao je dugu smeđu kosu koju je zavezao u rep, crne hlače, smeđu majicu i kožni prsluk, te kaubojske čizme i šešir. Jednostavno me oduševio pa sam ostavila prijatelje i sjela kraj njega. Lice mu je bilo smežurano od starosti, imao je bradu, malo veći nos te male smeđe oči koje su nekako bile pune tuge, barem sam ih ja tako doživjela, tužne. Htjela sam mu prići, ali nisam znala što reći i tako sam ostala šutjeti iako mi je danas žao zbog toga i rekla bih mu svoje mišljenje o njemu. Ukrzo mu je došao autobus i on je otisao.

Ja sam se vratila svojim prijateljima i onako, pod dojmom njegove pojave, rekla da je prekrasan. Oni su me samo tupo pogledali i pitali što mi je, jer čovjek je „prečudan“ i zasigurno lud. Eto, oni ga doživljavaju kao ludog, a ja kao prekrasnog.

Imam jedno pitanje: „Treba li biti čudan i neprihvaćen, ili se pretvarati i biti normalan i prihvaćen?“

Moj izbor je biti slobodna, čudna i neprihvaćena! A vaš?

Ivana Balić, IV. C

ANKETA O ŠKOLSKOJ TV

Anketa je provedena među učenicima trećih i četvrtih razreda. Zajedno s pitanjima o školskoj TV, provedena je i anketa o tome kako bi se trebala organizirati maturalna zabava. Nažalost, pokazalo se da su skoro svi upitnici nevažeći tj. nepravilno ispunjeni. Kako bi anketa bila važeća, trebalo je odabrati samo jedan odgovor. Pošto je takvih anketnih listića bilo jako malo, anketu ćemo ponoviti kako bismo dobili mišljenje većine.

U anketiranju su sudjelovala 212 učenika. Na prvo pitanje je li školska TV potrebna ili ne, 66 učenika četvrtih razreda su odgovorila potvrđno, a 41 negativno. U trećim razredima je odnos: 63-42 učenika. Skoro isti je omjer odgovora na drugo pitanje: informativna-

dosadna. Na treće pitanje (o brzini slajdova) većina ipak smatra da se vrte pravom brzinom.

Prijedlozi promjena idu od tvrdnje da je „sramotno loša“ do konstruktivnih prijedloga: više zabavnih sadržaja; dokumentaraca, maturalnih haljina, sporta; glazbe; filmova; serija; sadržaja o pomorstvu; problema u školi.....

Uz problem kako ugoditi svima jačinom zvuka (a kako puštati filmove i spotove bez zvuka?) i izborom glazbe, ukusi su različiti pa vas pozivamo da nam se pridružite u stvaranju školske TV kako bi bila što bolja i vama korisnija i draža.

Realizatori Školske TV

UČENICI KOJI SU S ODLIČNIM USPJEHOM POLOŽILI RAZREDE U 2006./2007.

Prvi razred: DAVOR VELIČKOVIĆ, 1.B

Drugi razredi: JURICA BATINOVIĆ, 2.e, LUKA BONAČIĆ, 2.e, VEDRAN GAĆINA, 2.e,
NIKOLA JADRIJEVIĆ, 2.e, MISLAV JAKELIĆ, 2.e, DENI MAHOVIĆ 2.e,
MIRAN MARKOVIĆ 2.e,
MARIN SUTLOVIĆ, 2.f, LOVRE ŽIŽIĆ, 2.f, MARIN RADOMILJA, 2.f

Treći razredi: JOSIP BALTA, 3.c, ANITA MAROT, 3.c,
TOMISLAV BOLANČA, 3.e, NINO DELALE, 3.e,
DAVOR MARINKOVIĆ, 3.g, ROKI LUKA IVAN, 3.g

Četvrti razredi: ROKO ZUANIĆ , 4.a
NIKOLINA BAŠKOVIĆ, 4.c, MARIO BUŽANČIĆ, 4.c,
ANTONIO PEJKOVIĆ, 4.c, JOSIP ZNAOR, 4.c
DINKO ĐONDIĆ, 4.e, NINO ĐONDIĆ, 4.e, JASMIN MERDANOVIĆ, 4.e,
IVAN KUSTURA, 4.f, NIKOLA MIŠE, 4.f, DUJE MUŽINIĆ, 4.f,
PETAR DRAGIČEVIĆ, 4.g, IVAN ROŠCIĆ, 4.g, LUKA TERZIĆ, 4.g,
TOMISLAV TREBOTIĆ, 4.g, DARIO ZUBČIĆ, 4.g, HRVOJE ŽIVKOVIĆ, 4.g,
MARIN MALEŠ, 4.h

Dan otvorenih vrata u Pomorskoj školi – Split

I ove godine, još jednim Danom otvorenih vrata, pozvali sve zainteresirane da svrate do naše škole i vide što to nudimo budućim srednjoškolcima. A svi oni koji su došli, imali su što i vidjeti i cuti. Vođeni našim profesorima i učenicima, posjetitelji su prošli kroz brodostrojarsku radionicu, informatičke učionice, učionicu sa simulatorima te se upoznali s mnogim drugim sadržajima koje nudi naša škola. U atriju su se u opuštenoj atmosferi mogli osvježiti sokom pregledava-

jući brošure, školski list, almanah i druge pripremljene materijale.

Posjetili su nas i novinari Hrvatske radio televizije koje su zanimali mogućnosti što ih Pomorska škola – Split nudi svojim učenicima.

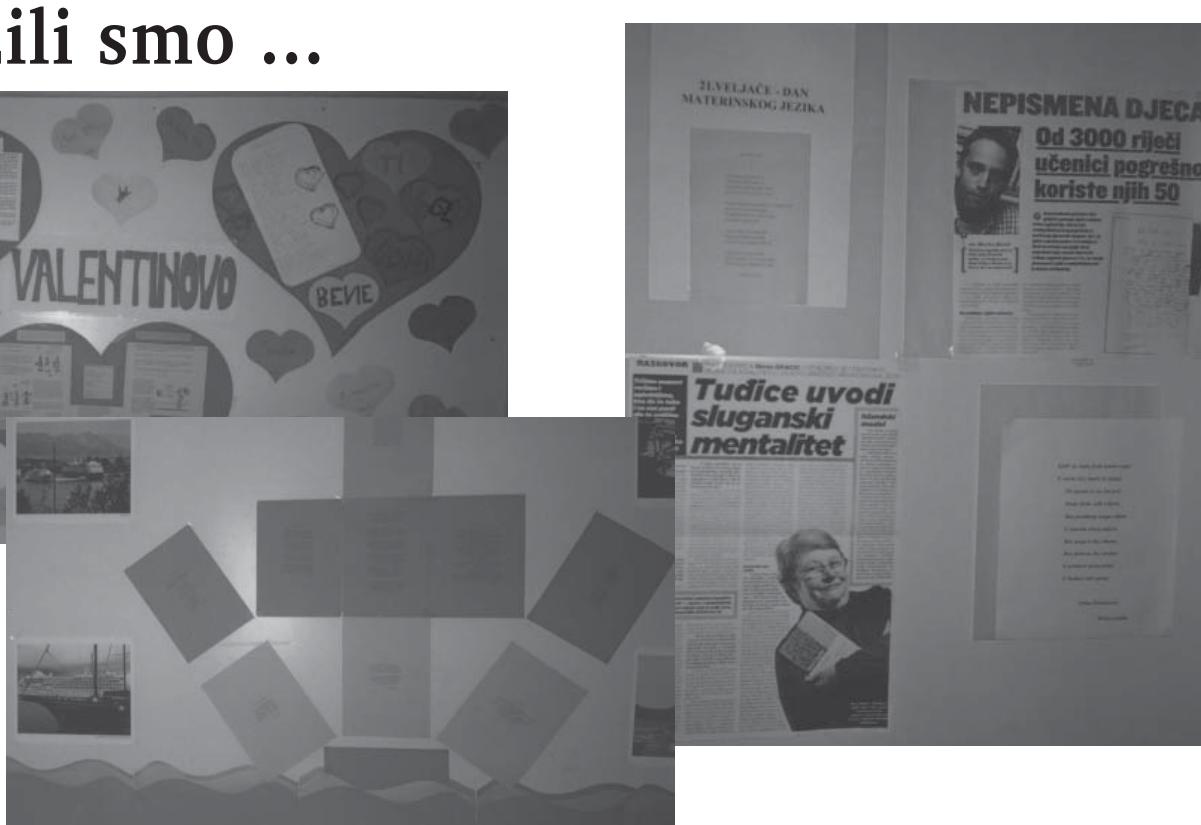
Sve u svemu, bilo je to jedno ugodno i korisno druženje, koje je mnogima pomoglo da se odluče u odabiru svog srednjoškolskog obrazovanja.

Vidimo se i idućeg ljeta na Danu otvorenih vrata!

Alen Barać, prof.

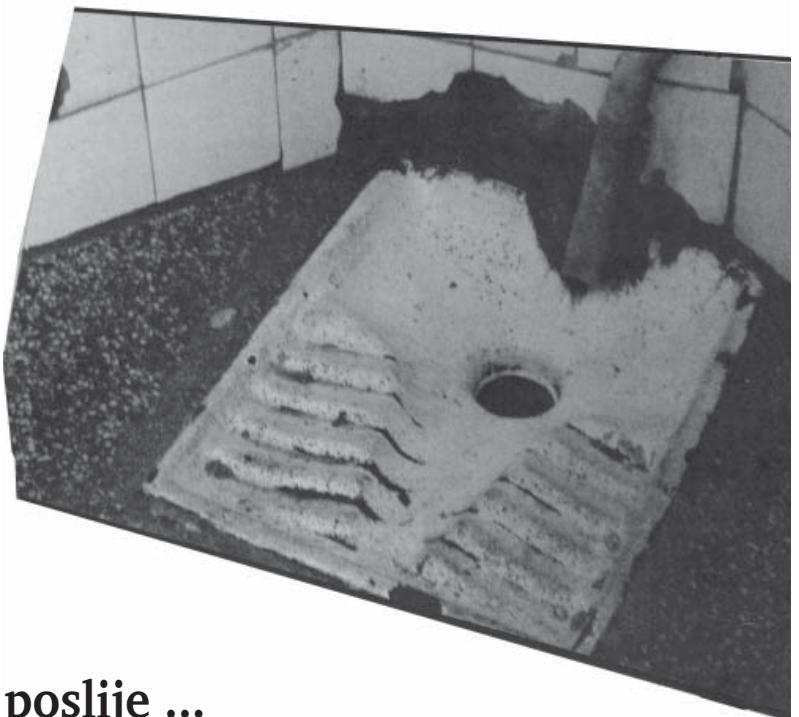
obilježili smo ...

Promjene u školi - foto kritika i pohvala

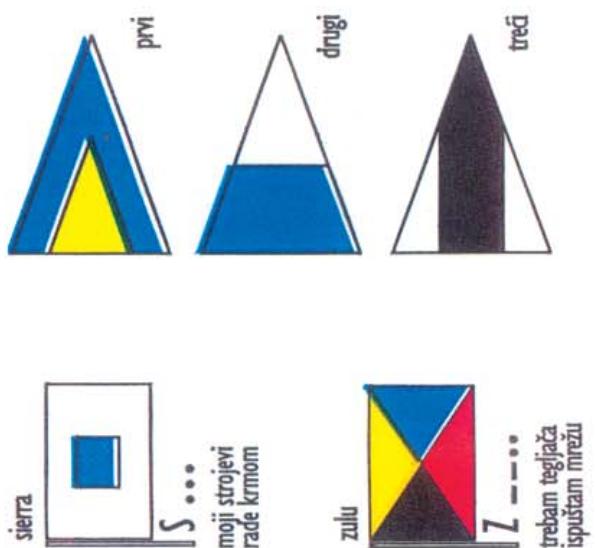
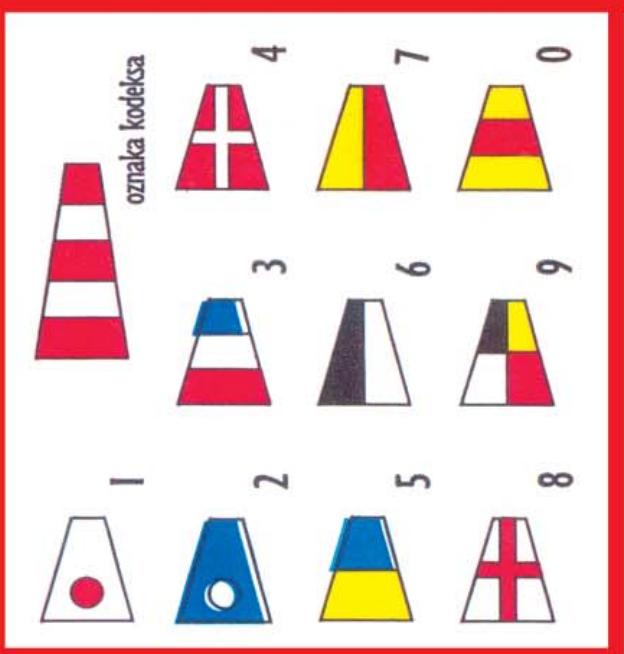

prije ...

poslije ...

alpha		A . . .	ronjoc pod vodom držite se daleko
bravo		B . . .	rukujem opasnim teretom
charlie		C . . .	da potvrđeno
delta		D . . .	teško manevriram držite se daleko
echo		E .	mijenjam kurs u desno
foxtrot		F . . .	oneposobljen sam komunicirajte sa mnogom
golf		G . . .	trebam peljara dizem mreže
hotel		H . . .	imam peljara na brodu
india		I . . .	mijenjam kurs u lijevo
juliet		J . . .	požar na brodu držite se daleko
kilo		K . . .	želim stupiti u vezu s vama
lima		L . . .	odmah zaustavite vaš brod
mike		M . . .	moj brod je zaustavljen
november		N . . .	ne negativno
oscar		O . . .	čovjek u moru
papa		P . . .	luka isplouvajanje more: zapletene mreže
quebec		Q . . .	tražim slobodan promet
romeo		R . . .	primio sam vaš posljednji signal
sierra		S . . .	moji strojevi rade kroz m
tango		T . . .	udajte se, ribarim plovim s tegnjem uz bok
uniform		U . . .	plovite prema opasnosti
victor		V . . .	tražim pomoc
whiskey		W . . .	tražim lijечnicku pomoc
x ray		X . . .	obustavite ono što činiti
zulu		Y . . .	moje sidro ore
		Z . . .	trebam težnjac ispustiam mrežu